

МАТЕРИАЛИТЕ НА АЛЕНИЯ КРЪГ Серия "Разкриване"

ШОУД 9 – АДАМУС СЕН ЖЕРМЕН Ченалинг чрез Джефри Хопи

Представено пред Аления Кръг на 4 май 2019 година
<https://www.crimsoncircle.com>

Превод: Росица Стоянова

Аз Съм това Коего Съм, Адамус от Суверените Владения и Сен Жермен.

Нека вдишаме дълбоко. Ах! Както историята от тази песен - "Никога повече не се завръщай." Ах! Нямахте да можете, дори и да опитате. Няма да можете, дори да искате. И много от вас продължават да опитват. Не, наистина, някои от вас все още се опитват, но вие никога няма да се върнете назад. Нека вдишаме дълбоко. Да отпразнуваме това, че никога няма да се върнем назад (публиката вика, "Ура!", радват се и аплодират). Ах! Сега се радвате и аплодирате, но, кхм (лек смях) - в края на деня може би ще искате да се върнете назад.

Добре дошли на новите

Искам да кажа добре дошли на всички тук, които гледат онлайн и на всички 47 нови, които доскоро нямаха никаква представа за Аления Кръг. Искаме да ви приветстваме с добре дошли тук. Какво да очаквате от прекараното с нас време - от следващите час и нещо? Съвсем не е това, което очаквате (лек смях).

Говоря от името на Сен Жермен, преди известно време Шамбра, Сен Жермен създадоха тази същност наречена Адамус. Може би някои от вас познават Сен Жермен. Основата на всичко е Сен Жермен, но има фасета, изражение, личност, която беше създадена от цялата Шамбра ... Шамбра се наричат тези хора, които вече отдавна са заедно. Те се наричат Шамбра. Това не е клуб. Разбира се няма никакви вноски и можете да напуснете когато пожелаете - *кхм!* - или си го помислите (смях).

Тук ние се държим малко по - различно. Тук не се провеждат церемонии. Надявам се, тук няма много от това, което наричаме макио. Макио - това е духовното разсейване и от време – на време то се проявява у всички. Рано или късно всички се сблъскват с макиото. Това е което ви кара да излезете от своя истински път, да престанете да следвате зова на сърцето и да последвате разсейването. За някои то продължава няколко години, за други няколко живота, но всички до някаква степен имат преживяване с макиото.

Това е човешкият ум и ограничения, опитващи се да поемат контрола върху всичко това, да мислят че човекът ще стане просветлен или ще се възнесе, а това не е така. В настоящият момент не става дума за човека.

И така, ние създадохме тази същност наречена Адамус, която е вие; това е Калдре, моя канализатор; това е очарователната му партньорка, скъпата Линда от Иса.

ЛИНДА: (шепне) После ще ти се отплатя! (лек смях)

АДАМУС: И всички останали. Ние създадохме всичко, за да можем наистина да стигнем до същината на нещата, да не ги заобикаляме, да не плаваме с макоито, да го унищожим, да го взривим ако се наложи за да се доберем до това, което сега всъщност правим на тази планета. Много е лесно да се разсееш, има такива, които искат да идват тук всеки месец и просто да поседят на прекрасна музика, да бърбят или нещо подобно, но ние нямаме време за това. Насочваме се към истинската цел, истинската масия, тоест вашата свобода и страст, обединени заедно, вашата мисия и страст, ние се насочваме точно натам, защото искаме да получим Реализация в този живот.

Ние не просто играем. Няма да оставим това за следващия живот. Правим всичко сега и това не винаги е лесно. Има огромна част от вас, дори старите аспекти и старите животи, които не искат това, защото се страхуват да изгубят своята идентичност. Затова те са вкопчват. Те се вкопчват от страх, същия страх, който толкова дълго са изпитвали докато са били човек.

Да, да бъдеш човек - това е огромен страх - страх от самия себе си, от своето тяло, от своите мисли, от своето минало. Ние вървим отвъд всичко това. Ние вървим към Реализация в този живот и това всъщност не е толкова трудно. Тя идва заедно с едно много, много просто нещо, наречено Позволение. С позволението. Това означава, че трябва да се махнете от пътя си, да позволите на естествения процес да се случи. Въпреки това трудната част - е преориентацията към енергията, към новата връзка с енергията, защото вие просто няма да успеете да останете на тази планета като Майстор, като осъзнато същество, ако все още си взаимодействате с енергията така, както сте го правили преди.

Промяна на ориентацията към енергията - звучи прекрасно, но това създава огромно напрежение за вашето тяло. Напрежение в тялото, защото му се налага да промени всички стари начини за привличане на енергия. Тялото всъщност използва това, което ние наричаме анаятрон, светлинната комуникационна мрежа на тялото. Това с което всички клетки, дори ДНК, си взаимодействат помежду си се нарича анаятрон. Това е което привнасяше енергия и то я разпределяше по тялото. Анаятрон съществува от векове и разбира се ДНК съществува от векове. Всичко това се променя. Всичко това се променя.

В някакъв момент, в Атлантида, у вас се появи своего рода информационна нишка, нещо в което беше поместена цялата информация за живота на биологичното същество, един вид гъвкава нишка, за да може когато се връщате към следващия живот да не ви се налага да учите всичко отново. Затова всичко се поставяше в тази нишка и в крайна сметка тя се превърна в ДНК и най-накрая се превърна в много, много твърда - дву - верижна система, но отначало ДНК - беше една нишка за събиране и пренасяне на информация.

Когато пренастройвате отношенията си с енергията, това промени всичко. Това буквално променя ДНК и вашия анаятрон. И в крайна сметка ще имате това, което се нарича Тяло на свободната енергия, много от вас наричат го светлинно тяло. Аз не обичам много този термин, но това е вашето светлинно тяло, вашето тяло на свободната енергия. И в крайна сметка след като окончателно промените отношенията си с енергията в този живот, вие ще получите свободно енергийно тяло.

Не съм говорил подробно за светлинното тяло, защото сега това е най - голямото разсейване. Най - голямото разсейване. Първо на първо, то вече се случва и вие не трябва да правите - вие не можете да направите - нищо, за да помогнете да го ускорите. И ако бяхме говорили за това, то всичко, което щяхте да поискате е - да го накарате да се случи много по - бързо. Бихте се

разсеяли, защото светлинното тяло - не е най - важното. Това е макио. Макио. Макио - помните ли, това е вашето духовно разсейване, духовна глупост. Бихте се концентрирали върху светлинното тяло, защото ви се иска точно сега да станете по - здрави и млади по - млади. Но реалността е такава, че преди да можете дори ... преди да успеем подробно да говорим за светлинното тяло, трябва да разберете отношенията си с енергията; които по всичко изглежда не са толкова добри. Не са толкова добри. Имате много, много остарели отношения с енергията, сякаш тя се намира някъде отвън, сякаш не принадлежи на вас, сякаш трябва да се трудите за нея. Нищо от това не е истина.

И така, за тези от вас които са тук за първи път, ние използваме малко по - различен подход. Ние се веселим. Ние се смеем. Ако се обиждате от псувни, неприлични думи, може да ви се прииска още сега да изключите компютъра, защото ние понякога ги употребяваме. Те ги употребяват, публиката (смях). Аз не го правя толкова често.

Често се случва умишлено да създаваме някакво разсейване. Може да се движим към нещо и умишлено да отклоним вниманието си, защото има тенденция човекът да става много ментален за нещата. Ще видите - за тези от вас, които са нови тук - днес по - късно ще го видите. Затова ние се разсейваме, за да издърпаме някого от ума му за да позволи на естествените процеси да продължат.

И това което правим тук, може да го сметнете - е, в повечето от случаите - за неуважително. Често аз съм много директен. Например по целия свят има хора, които обучават за светлинното тяло. *Те и понятието си нямат* какво е това. Те не разбират енергията. Те не разбират какво е това свободно енергийно тяло или дори защо ви е нужно. Те го виждат като някакво блестящо, светещо ефирно човешко тяло и това изобщо не е така. Дори приблизително не е така.

На планетата има хора, които провеждат курсове, как да интегрират своето светлинно тяло с 10 прости стъпки. Първо, това не е просто. Второ, това не са 10 стъпки. Те са две. Сега няма да се спираме на това. Така че, когато аз виждам такова нещо, наричам нещата със своите имена и това може да обиди някого, не, това наистина обижда някои хора, но ми е все едно. Преди известно време казах в тази група, Шамбра, че за мен не е важно, дори да бъдат пет, защото пет осъзнати Майстора ходещи по планетата, са достатъчни за да променят всичко за останалите. Те ще бъдат вече много повече от пет, благодарение на огромните успехи, които постигнахме през тези години.

Тази група, която се нарича Шамбра, е много силна. Много силна, както Калдре наскоро отбеляза в своята статия. По - силна отколкото можеше да се очаква. Понякога на повърхността, те приличат на препечени филийки (лек смях). Препечени филийки наистина, защо изобщо да ги ядеш? Няма нито аромат, нито съдържание. Нищо. Понякога те изглеждат много, много чувствителни. Понякога плачат. Днес малко по - рано имаше много сълзи, не съм сигурен с какво бяха свързани. Те плачат без видима причина, въпреки че сигурно причина има. Но ако погледнете навътре, те са здрави като пирони. Повярвайте ми, аз стоя тук вече десет години, вътрешно те са здрави като пирони. Те ще хапят. Ще се бият. Ще направят всичко за да успеят (лек смях).

Те са корави, но също така ще започнат да разбират - да кажем от днешния ден - че вашите следващи крачки нямат нищо общо с това колко сте силни. Съвсем нищо. Вашата упоритост, вашата твърдост, вашето умение да поемате удари, отново да се изправяте, да поемате още удари, повече няма да ви служи. Силата не е задължително да бъде преимущество. Така че тези от вас, които използват сила, настойчивост или се опитват да си проправят пътя - оставете то-

ва. Тук това вече няма да помогне, защото когато навлезете в тази сила навътре в себе си, "Ще бъда силен, ще бъда твърд, ще се справя с поредното предизвикателство" - вие се настройвате за битка, за сражение. И знаете, че битката сега е вътре във вас, така че какъв е смисълът да си силен?

Какво ще кажете сега вместо силни да бъдете мъдри? Мъдрост - исках да използвам думата "коз" (Адамус използва думата "trump" - превод - коз, игра на карти), но Калдре ми каза че това е политически некоректно (лек смях) - мъдростта винаги ще засенчи силата.

Така че, да, тази група винаги е била много, много силна, екстремно силна. Но сега ние вдишваме дълбоко и ще разберем, че силата вече няма да ни носи особена полза. И аз зная, един от последните инструменти от вашето човешко куфарче, който ще ви се наложи да изхвърлите, това е, "Ще бъда силен." И на мен ми харесва когато сте силни в мислите си, както когато имате от онези безумни дни - кой е имал такъв в последно време? (лек смях) Когато имате един от онези безумни дни и какво правите? Казвате си, "Ще устоя каквото и да ми коства. Ще бъда силен. Ще премина през това. Ще подишам малко. Ще позволявам" - което всъщност не правите - "и ще се справя с това." Спрете веднага. Ще се върнем към това по - късно, но позволете си да се побъркате. Позволете си да излезете от рамките. Престанете да бъдете силни. Бъдете мъдри. Бъдете мъдри.

И така за новите, ако все още сте тук - о, изгубихме един (лек смях). Извинете. Ако още сте тук, това е прекрасна група. Заедно сме от еони време. Много - от времето на Атлантида. И между другото говорейки за новите, ако някога ви се прииска да чуete история, моята история за Атлантида и моя затвор в кристала, с удоволствие ще ви я разкажа (публиката стене и някои казва, "Това е нормално"). Всичко е нормално. Просто го попитайте, който и да е от Шамбра, те са чували цялата история много, много пъти.

Били сме заедно от времето на Атлантида и оттам се разпростира нашата дълбока връзка. Заедно се върнахме във времената на Иешуа и точно тогава за първи път се появи терминът "Шамбра." Оттам произлиза много дълбоката и много, много емоционална връзка. Но после много от нас бяха заедно в Школите на Мистериите, особено в Европа, особено от преди 300 до 800 години. Така че ние вече отдавна сме заедно. Приветстваме новодошлите и някои от вас всъщност не са нови. Вие бяхте с нас през това време. За някои от вас това е нещо свършено ново. И никога не се чувствайте аутсайдери. Можете да се присъедините към това с което се занимаваме, въпреки че то не е предназначено само за тази група. Тази група се събра под ръководството на моя скъп приятел Възнесения Майстор наречен Тобиас. Тази група се събра при Тобиас и оттогава е сплотена. Те преживяват невероятна трансформация, толкова невероятна, че ума досега не може да я разбере. Толкова невероятна, че понякога изглежда че това е просто мащабна игра. Но някой ден те ще се събудят както и вие и ще разберат, че това съвсем не е била игра. Това което беше игра, беше съществуването в Синята Страна, животът в ограничението, съдържането, съмненията в себе си, липсата на любов към себе си. Ето какво беше игра.

Така че, добре дошли на всички, всички редовни нека вдишаме дълбоко и да приветстваме новите. Те ще станат много, много повече.

Второ, преди да преминем към някои от днешните теми, трябва да разберете, че днес може да ви изглежда, че скачаме от тема на тема и това е точно така. Но ние вече не трябва да бъдем линейни, затова първо ще тръгнем насам, после натам и ще видим къде ще се окажем накрая. Може би ще завършим в самото начало, затова - свиквайте с това - всичко беше измислено точно та-

ка. Живота не винаги трябва да върви праволинейно. Той може да върви в кръг. Може дори да се срине. Всичко може да пропадне и вие ще разберете, "О, всичко е наред. Аз все още съм тук. Аз Съществувам. Всичко това нямаше никакво значение." Хм.

Послание от наскоро преминали Шамбра

Първо, нека разгледаме един въпрос. Преди два дни имах среща с единадесет прекрасни същества, които преминаха през последните две седмици, всички те се наричаха Шамбра. Някои от тях познавате, някои може да не познавате, защото те бяха много тихи, но те преминаха. С тях се събрахме и аз ги попитах, "Какво значи всичко това? Мислех, че искате да останете на Земята като осъзнати Майстори." С тях си поговорихме и те ми отвърнаха, "Знаеш ли, стигнахме до този момент в който усетихме, че тялото е много износено или просто всичко ни омръзна и в този момент разбрахме, че можем да пуснем всичко. Всичко. Вече нищо няма значение. Всичко, което смятахме за значимо всъщност не беше толкова важно, защото това е - Аз Съществувам. Това е най-важното." Те казаха, "Затова ние просто пуснахме. Просто пуснахме", и този преход дори не беше преднамерен. Някои от тях използваша своята сила за да се борят с физическите си недъзи. Някои упорито се сражаваха със своите вътрешни демони - не дракона, а с вътрешните демони - и те просто не можеха да продължават да се сражават. Те просто пуснаха. Никой не каза, "Искам да си тръгна", но те стигнаха до определен момент в това огромно освобождаване и разбраха, че са осъзнати. Някъде точно в този отчаян за физическото тяло момент, те разбраха че са осъзнати и преминаха.

В момента на прехода те стигнаха до осъзнаването на това, че са осъзнати и разбраха, че са умрели във физическото тяло, но всъщност са по живи от когато и да било. И после те усетиха своето човешко желание да останат на планетата във физическото тяло и имаше някаква степен на съжаление, просто мимолетно съжаление за това, че не се намират тук с вас, да се занимават с това, с което се занимаваме ние. Но после те разбраха, че първо, не е задължително да го правят. Това беше потресаващо освобождаване от тялото, потресаващо освобождаване да си осъзнат, искам да кажа възнесен и те дори не го очакваха. Те очакваха много години живот на планетата, битки, усърдна работа или каквото и да било и изведнъж, те просто се оказаха там.

Всеки от тях имаше възможност за това, предполагам че го наричате сценарий за бялата светлина, "О, аз съм мъртъв. Това е прекрасно. Сега всичко се усеща така чудесно" - всеки от тях имаше възможност да се върне във физическото тяло. Тези които имаха физически недъзи казаха, "За нищо на света. За нищо на света." Тези които преживяваха някакви дълбоки вътрешни битки просто не можеха да се върнат към тях. Затова, те си тръгнаха. Те си тръгнаха и аз ги попитах. Попитах ги, "Какво всъщност искате сега да споделите с Шамбра? Какво мога да им предам на следващия Шоуд, за да споделите с всеки един от тях вашите мъдри думи?" И ето какво ми отговориха те.

Преди всичко най - важното, е да позволите себе си. И те разбраха, че "Позволенията" си остава просто дума, просто понятие, но те казаха, "Всъщност позволете" - защото ако го бяха направили, ако не бяха продължавали да правят само малки неуверени крачки, те разбраха, че за тях всичко щеше да е различно.

И още, те казаха наистина да усетите сега своята страст. Наистина да усетите своята страст. И аз им отговорих, "Но вие бяхте едни от тези, които се оплакваха за отсъствието на страстта, за това, че всичко ви е омръзнало и в края на краищата скуката доведе много от вас до това, че си тръгнахте, върнахте се тук." И всеки от тях отговори, "Знаеш ли, в преходния момент стигайки

до Реализацията, в тези последни моменти от живота си, аз разбрах, че имаше толкова много страст. Страстта беше много, но аз я съдържах. Например през цялото време търсех човешката страст. Аз почти се преструвах, че няма страст, че ми е скучно. Но - казаха те - предай на всички че има страст, ако я позволиш и страстта ще бъде най - важния фактор в промяната на отношението с енергията."

Някои от тях попитаха, "Адамус, можеш ли да им предадеш ето какво, "Не мислете твърде много за това." Дявол да го вземе! Спрете да мислите за това. Спрете да прекарвате всичко през ума си. Спрете да взимате баналности, клишета и всичко останало и да ги пропускаете през своя ум. Просто дишайте дълбоко и го направете. Просто го направете. Спрете да анализирате какво "е това" или какво означава "да бъдеш." Просто го направете."

И така, аз предадох това послание, може би не е най - вдъхновяващото послание с което да започнем деня, но аз го предадох от тях и всеки от тях каза, "Ще бъдем до вас", защото имаме нужда от това. Имаме нужда от баланс с другата страна. Да, аз знаех че всичко се намира вътре във вас и всъщност понякога е приятно да имаш приятели, да усещаш комфорта от това, че някой наистина го е грижа за това, което правиш.

И така, нека вдишаме дълбоко с тези, които преминаха и всеки един от тях разбира, че ще имате своя момент, ще имате своя момент, колкото и пъти човекът да повтаря, "Не, аз искам да остана", трябва да разберете, че ще имате момент, когато ще можете да усетите, че преминавате. Но след предсмъртния опит ще ви попитат още веднъж, искате ли да останете или да си тръгнете. Вие отново ще имате възможност.

Трудно е понякога, наистина е трудно и особено сега, когато правим пробив, това е много, много трудно. Вие не знаете какво става с вашето тяло, ум и всичко останало. Но аз вече знаех, че ние ще стигнем там в този живот. Това не е просто ... добре, нека отложим това твърдение.

Нека вдишаме дълбоко.

(пауза)

Добре.

Мъдростта на Шамбра

Въпрос за начало на същинската част на деня. Линда, моля с микрофона. Това е интересен въпрос. Ще ти позволя да избереш някого, преди да го задам. Това всъщност ще създаде напрежение в залата.

САРТ: Мамка му! (смях)

АДАМУС: Мамка му, правилно! (Адамус се смее). Затова ще отговаряш първи.

И така, въпроса е следния – какво щяхте да правите сега, ако не трябваше да правите нищо?

Аз много, много пъти съм казвал да не правите нищо. Спрете да се опитвате да се просветлите. Но въпроса е в това, какво трябва да правите сега? Интересен въпрос.

САРТ: Трябва да си почивам на плажа някъде.

АДАМУС: Добре. Добър отговор. Да, защо не си почиваш?

САРТ: Има пречка (смях).

АДАМУС: Пречка в осъзнаването. Да, да!

САРТ: Мислех, че то първо ще дойде.

АДАМУС: Искам да кажа, че това е логичен въпрос. Защо не си почиваш на плажа?

САРТ: Не си позволявам да го правя.

АДАМУС: Добре, това го разбрахме! (Адамус се смее) Искам да кажа, това е даденост. Имах предвид, че ти сега се трудиш усърдно?

САРТ: Не, не.

АДАМУС: Имаш ли пари сега?

САРТ: Недостатъчно.

АДАМУС: Недостатъчно, добре (Сарт се смее).

АДАМУС: И така, какво правиш ти?

САРТ: Мотая се без работа.

АДАМУС: Мотаеш се без работа.

САРТ: Да.

АДАМУС: Това е истински отговор, какво би правил, когато не трябва да правиш нищо - мотаеш се без работа.

САРТ: Да.

АДАМУС: Но, може би да се мотаеш без работа някъде на плажа?

САРТ: Би било по – добре.

АДАМУС: Би ли ти било скучно просто да се печеш на плажа?

САРТ: Може би.

АДАМУС: Може би? Да.

САРТ: Да.

АДАМУС: И какво ще правиш тогава?

САРТ: Ще опитам още нещо.

АДАМУС: Да се мотая още някъде.

САРТ: Да се мотая още някъде.

АДАМУС: Точно, правилно. В живота като цяло скучно ли ти е?

САРТ: Да.

АДАМУС: Да.

САРТ: Все още чакам масията.

АДАМУС: Добре. Все още чакаш масията.

САРТ: Да. И аз съм виждал части от нея, но още не съм я пренесъл тук.

АДАМУС: Може би ще помолим Кери да я приготви в кухнята (лек смях), просто голяма вкусна масия. Да.

КЕРИ: (крещи от кухнята) Добре! (много смях)

САРТ: Заеми се!

АДАМУС: Скоро ще е готово! Носи се! Сериозно, Кери, когато идваш насам, вземи купа с масия. Добре, хубав отговор. Добре.

Следващия. Какво бихте правили сега, ако не трябва да правите нищо? И всъщност аз казвам, "Не работете върху Реализацията си. Това не е твоя работа, на човека." Така че, дявол го взел, какво трябва да правите?

АЛАЯ: Аз също бих била на плажа.

АДАМУС: Със Сарт.

АЛАЯ: Някой ден може да го направим заедно. Разбира се.

АДАМУС: Да. Да.

АЛАЯ: Безусловно.

АДАМУС: Но, не, почакай секунда. Той е по бански. Така че ... (смях)

АЛАЯ: Знам плажове където се ходи без горнище.

АДАМУС: Това го каза Калдре, защото аз не знам какво е. Не искам да знам какво е.

АЛАЯ: А зная къде има толес плажове, така че какво мога да кажа?

ЛИНДА: О, Боже!

АДАМУС: Да. Да. И така, мотаяш се по плажа. Защо не го правиш?

АЛАЯ: Всъщност често съм там.

АДАМУС: О, да. Добре. Добре. И защо сега не си там?

АЛАЯ: Аз съм тук.

АДАМУС: Добър отговор. Много дзен отговор. Да. Ще имаме нужда от още една малка масичка за нашата купа с масия.

АЛАЯ: Масия!

КЕРИ: Имамe картофи (Кери идва с купа картофи; смях)

АДАМУС: Секунда. Какво ще кажеш за плодова салата? (шепне на Кери, тя кима) Да. (още смях). Да, хвърли ми едно! Просто хвърли едно.

ЛИНДА: Не.

АДАМУС: Хайде давай! (Кери подхвърля към Адамус парченце картоф, викове и смях от публиката) Ах, ти.

Добре. Изгубихме още двама от новите (смях). Те не разбират! Аз не зная, какво ...

Добре, говорим за масията и ако това е представата на Шамбра за масия – картофче (още смях). Картофче! Без аромат, като цяло, обикновено, пържено, не особено питателно и наистина скучно. Всеки може да яде картофи, но нека направим малко – това не е масия, а скука. Това си ти, на плажа (Адамус го дава на Сарт) по бански. Да, и не трябваше да я вкарваме в банските ти (още смях). О, изгубихме още трима! Може ли да изнесете тук малка масичка за купата? Джо, там точно до стената има малка масичка.

ЛИНДА: Просто я остави на моя стол.

ААМУС: Той ей сега ще я донесе.

ЛИНДА: Просто я остави на стола.

АДАМУС: Тогава ти ще седнеш и ще бъде малко, знаеш ли...

ЛИНДА: Ой, ой.

АДАМУС: Добре, да се върнем към разговора. Какво бихте правили сега, ако не трябваше да правите нищо?

АЛАЯ: Бих си построила къща на Мауи.

АДАМУС: А защо не я строиш?

АЛАЯ: Строя я. Вече е в строеж.

АДАМУС: Добре. Добре. Добре. Да, но сега ти не си на Мауи.

АЛАЯ: Физически, не.

АДАМУС: Кога ще е готова къщата?

АЛАЯ: Бих казала след година, след две.

АДАМУС: Две години. Брей. Това е бързо (Адамус се смее). Брей. Сама ли я строиш?

АЛАЯ: Ще бъде кооператив.

АДАМУС: Кооператив.

АЛАЯ: Това ще бъде сътрудничество.

АДАМУС: О, добре, добре. И кой е адреса, за да може Шамбра да ти идват на гости?

АЛАЯ: Или в Хана или в Макауао.

АДАМУС: Добре. Добре (някой донася маса и купа с плодова салата).

АЛАЯ: И това ще бъде място на което Шамбра да идват и да се интегрират.

АДАМУС: Тоест, ти някак следваш своята страст.

АЛАЯ: Аха.

АДАМУС: Добре. Добре.

АЛАЯ: Да.

АДАМУС: Да, съдя за това по твоята усмивка, твоето сияние. Добре.

АЛАЯ: Да. Това ми харесва.

АДАМУС: Още няколко. Благодаря.

АЛАЯ: Аха.

АДАМУС: Хам! (той си сипва плодова салата).

ЛИНДА: Да (някои се смеят).

АДАМУС: Извинете. Да.

ШАМБРА 1(жена): Здравей.

АДАМУС: Здравей. Може ли да донесете на Възнесения Майстор вилица? (още смях) Ох. Никакво уважение. Никакво уважение.

Какво би правила сега? (смях, някой хвърля на сцената пластмасова вилица) Може ли чиста вилица? (Кери му подава вилица) Благодаря. Да. Продължавай. Няма да възразиш ако хапна?

ШАМБРА 1: Не, не, не. Моля.

АДАМУС: Добре (те се смеят).

ШАМБРА 1: Честно казано няма нищо, което да ми е интересно да правя във физическия свят или дори където и да било. Понякога мечтая ...

АДАМУС: Искаш ли плодова салата?

ШАМБРА 1: Не много.

АДАМУС: Може ли да ни донесете още една купичка? О, не трябва. Не трябва. Продължавай.

ШАМБРА 1: Всъщност се чувствам опустошена и искам да се чувствам изпълнена. Това, което искам – е да усетя себе си. Може би да се обединя със себе си.

АДАМУС: Добре. Защо не го правиш?

ШАМБРА 1: Бях много разсеяна.

АДАМУС: От какво?

ШАМБРА 1: От физическия свят, от своя ум и ...

АДАМУС: Всичко това са глупости ...

ШАМБРА 1: ... просто от това, което бях ... така е. Така е.

АДАМУС: Не, наистина.

ШАМБРА 1: Да.

АДАМУС: Тоест това е като, "А? Какво каза? Чувам думи, но те звучат като, "Бла-бла-бла!".
Имам 11 мъртви от другата страна, които потвърждават този факт. То вече тук.

ШАМБРА 1: Да.

АДАМУС: Как стана така, че това още не се е случило?

ШАМБРА 1: Е, всъщност през последните няколко седмици аз се сблъсках с това много силно и дори усещах, че скуката ме дърпа към дъното и аз продължавам да потъвам в тази дупка и ми се ще да кажа, "Върни се."

АДАМУС: Това е скучна дупка.

ШАМБРА 1: Да. Да, да. Това е скучна дупка.

АДАМУС: Да, да. Да. Ах.

ШАМБРА 1: "Просто се обърни. Позволи си да излезеш от ..."

АДАМУС: Какво ще правим, за да променим това?

ШАМБРА1: Мисля, че го правя (тя се смее).

АДАМУС: Не особено. Не особено.

ШАМБРА1: Не особено?

АДАМУС: Не. Не. Прилича ...

ШАМБРА1: Мисля, че се опитвам да го направя.

АДАМУС: В това е и проблема.

ШАМБРА 1: Опитите не работят.

АДАМУС: Да, в това вероятно е проблема.

ШАМБРА 1: Да, опитите не работят.

АДАМУС: Да. Добре, какво искаш да правиш? Искаш ли на Мауи?

ШАМБРА 1: Мисля, че в края на краищата ...

АДАМУС: Или на плажа със Сарт?

ШАМБРА 1: Мисля, в края на краищата ... а?

АДАМУС: Да постоиш на плажа със Сарт?

ШАМБРА 1: Не. Не (смях). Извинявай, Сарт.

АДАМУС: Искаш свой собствен плаж.

ШАМБРА1: Мой собствен плаж? Да.

АДАМУС: Добре. Отлично. Добре. Благодаря. Още няколко.

ЛИНДА: Добре. Да видим.

АДАМУС: Какво бихте правили, ако не бяхте длъжни да правите нищо?

ЛИНДА: Ето тук.

АДАМУС: Здравсти, искаш ли плодова салата?

ШАМБРА 2 (жена): Не, благодаря (смее се).

АДАМУС: Мисля, че ще ми се наложи да седна. Давай. Какво би правила?

ШАМБРА 2: Нищо.

АДАМУС: Нищо.

ШАМБРА 2: Не искам да правя нищо.

АДАМУС: А какво *правиш*?

ШАМБРА 2: Много от всичко.

АДАМУС: О.

ШАМБРА 2: В момента правя твърде много от всичко, затова си мисля, че това ...

АДАМУС: Защо?

ШАМБРА 2: Закъснявам с работата. Не бях работила един месец и това е нормално. Сега се мества, така много...

АДАМУС: О, разбира се. Да.

ШАМБРА 2: ... всичко става. Затова се чувствам ...

АДАМУС: Харесва ли ти работата или ти е скучна?

ШАМБРА 2: О, не.

АДАМУС: О, харесва ти.

ШАМБРА 2: О, не.

АДАМУС: Ах.

ШАМБРА 2: Искам отново да се отпусна (тя се смее).

АДАМУС: Да, да.

ШАМБРА 2: Искам просто нищо да не правя.

АДАМУС: Нищо да не правиш. Добре.

ШАМБРА2: И тогава всичко ще върви по – гладко ...

АДАМУС: Но какво значи "нищо?"

ШАМБРА2: Всичко, което си поискам.

АДАМУС: Тоест, нищо...

ШАМБРА 2: Искам просто да седя на улицата и да гледам звездите.

АДАМУС: Но това не е нищо. Това значи да седиш.

ШАМБРА 2: Добре.

АДАМУС: Или да гледаш звездите.

ШАМБРА2: Добре. Добре.

АДАМУС: Да, да.

ШАМБРА 2: Да седя и да гледам. Просто искам да се отпусна и да получавам удоволствие.

АДАМУС: Добре, добре. Но...

ШАМБРА 2: От всеки момент.

АДАМУС: Да. Изглежда сякаш не виждаш такова нещо в близко бъдеще в живота си.

ШАМБРА 2: Може би.

АДАМУС: Не звучи много оптимистично.

ШАМБРА 2: Може би защото се намирам в центъра на всичко и търся изхода (тя се смее).

АДАМУС: Да. Да. Добре. Благодаря. До тук наистина хубави отговори. Това е сложен въпрос. Да. Не гледай мен или мъжа си (обръща се към Линда). Да, какво би правил ти, ако не трябваше да правиш нищо?

ЕЙМО: Още нещо.

АДАМУС: Още нещо.

ЕЙМО: Да.

АДАМУС: Какво правиш *сега*?

ЕЙМО: Какво правя сега ли, знаеш ли, тъй като сега имам пари, мога да правя всичко, каквото пожелаю и така и правя. Имам много интереси ...

АДАМУС: Ще ми се наложи да те прекъсна, защото у много Шамбра в момента се появи жълт картон. Те казват, "О! Как изведнъж се е сдобил с пари?" Как го направи?

ЕЙВО: Наследих ги.

АДАМУС: Наследил си ги.

ЕЙМО: Да.

АДАМУС: Добре. Така че, ако някой ще се връща в следващия си живот, изберете си богати родители (лек смях).

ЕЙМО: Е, те не бяха особено богати, просто аз не съм глупав. Всичко направих правилно, за да работят днес парите за мен, защото разбрах, че не мога да се реализирам.

АДАМУС: Правилно. Правилно.

ЕЙМО: От човешка гледна точка.

АДАМУС: Да. С какво се занимаваш? Тоест ...

ЕЙМО: Ами, пътешествам.

АДАМУС: Пътешестваш. Добре.

ЕЙМО: И търся срещи с хора, които познавам от много въплъщения, например с приятели от Юго – Източна Азия, от Америка. Зная, че не мога да намеря място, на което наистина да съм доволен много, много години.

АДАМУС: Вярно е. Правилно.

ЕЙМО: Затова трябва винаги ... защо?

АДАМУС: Не, съгласен съм с теб.

ЕЙМО: Да.

АДАМУС: Да.

ЕЙМО: Защото ми става скучно.

АДАМУС: Става скучно.

ЕЙМО: Така че мога да се мотая някъде за, може би максимум половин година, а после трябва – *вишишишит!* – да се разкарам. И са ми много, много интересни технологиите на бъдещето. Интересувам се от криптовалута, от роботика.

АДАМУС: Това удовлетворява ли те? Харесва ли ти?

ЕЙМО: Ах, да, да.

АДАМУС: О, добре.

ЕЙМО: Напълно ме удовлетворява, то ме кара да се чувствам жив.

АДАМУС: Точно. Добре. Това е важното.

ЕЙМО: А също така да правя нещо с хората наоколо. Това също ги вълнува, защото мога да им покажа начин да не им омръзне живота или да се отърват от агонията си.

АДАМУС: Точно. Точно. Ти спомена пътешествията, когато на нашите кратки срещи ние беседваме с Шамбра, първото, което те наистина биха искали да направят в своя така да се каже списък с предсмъртни желания, това е пътешествието.

ЕЙМО: Да.

АДАМУС: Просто пътешествие. Да отидеш да видиш света в своя последен живот на планетата. Да отидеш на местата на които сте живели в миналите си животи или да посетите места, където по – рано никога не сте били, но пътешествието – това е номер едно.

ЕЙМО: Да, започнах да обикалям по островите, Канарските острови. И после тук, когато се появи дракона, аз бях на Ко – Панган в Тайланд и там сякаш Дисниленд оживя. Това е като остров, който все още изцяло е ...

АДАМУС: На теб изобщо скучно ли ти е някога?

ЕЙМО: Не.

АДАМУС: Не. Добре.

ЕЙМО: Не.

АДАМУС: Добре, добре. Хубав отговор. Благодаря.

ЕЙМО: Скучно ми е, ако няма какво да правя. Например, ако ми е много скучно, сядам в колата и отивам до аутобана в Германия.

АДАМУС: Да. Това ще е...

ЕЙМО: И карам с 160 мили в час.

АДАМУС: Да, да. Това ще оправи ситуацията.

ЕЙМО: Супер е.

АДАМУС: Това ще оправи нещата. Да.

ЕЙМО: Това ме кара да се чувствам жив (смее се).

АДАМУС: Да. И това е така. Това е живота. Той няма нужда да има много смисъл. Тоест ...

ЕЙМО: Не.

АДАМУС: ... смисъла съвсем не е задължителен. Това е доверието в себе си в дадения момент. Ще се върнем към това след малко.

ЕЙМО: Да. Да, защото работата също така е в това, че аз зная, че нямам чак толкова много пари. Не съм милиардер и това вероятно ... но зная, че ако продължавам в този дух, то всичко ще се върне.

АДАМУС: Така е.

ЕЙМО: Да.

АДАМУС: Така е. Но – ето ти кратък намек – всичко няма да идва по старому, било то чрез наследство, тежък труд в работата или чрез опити просто да визуализираш много пари. Нищо подобно няма да стане, просто забравете за това веднага. Всичко ще се случва по съвсем различен начин.

ЕЙМО: Усещам го.

АДАМУС: Веднага след като промените отношенията си с енергията ... не искам да навлизам в подробности – но всичко просто е. Дори не трябва да работите над това. И на човек наистина му е трудно и умът се връща към всички моменти в които сте били съсипани и дори сега, когато казвате, "Но аз просто не мога да събера парите." В определен момент, с промяната на енергийната динамика, то просто е тук.

ЕЙМО: Да. И от теб също получих много съвети.

АДАМУС: О. Да.

ЕЙМО: И от Шамбра.

АДАМУС: Комисионна петнадесет процента (смях).

ЕЙМО: Да поговорим за това по – късно, става ли? (смях)

АДАМУС: Благодаря за отговора.

ЕЙМО: Моля.

АДАМУС: Още няколко. Извинете, аз нахраних своя посланик. Искаш ли малко?

ЛИНДА: Не. Джеф ще е в ужас.

АДАМУС: Защо? Това са хубави, свежи плодове. Добре.

ЛИНДА: В ужас!

АДАМУС: В ужас.

ЛИНДА: В ужас!

АДАМУС: Мм. Мм. Мм (някои се кискат). Някой иска ли, моля. Взимайте си с ръка, защото няма купички (още смях). С какво щяхте да се занимавате, ако не трябваше да правите нищо?

АНЕТ: Просто бих се наслаждавала на себе си.

АДАМУС: Какво значи това?

АНЕТ: Щях да се забавлявам.

АДАМУС: Какво значи това?

АНЕТ: Да се свържа със страстта си.

АДАМУС: Какво значи това?

АНЕТ: Да си позволя да бъда себе си.

АДАМУС: Добре. Да, тоест, карай, всичко това са само красиви думи.

АНЕТ: Да, но това е труден въпрос, знаеш го.

АДАМУС: Зная.

АНЕТ: Да, така че ...

АДАМУС: Точно това ми харесва в тях.

АНЕТ: С какво бих се занимавала? Пътешествие, ъм...

АДАМУС: Ти сега в живота си ... (Кери донася още купички и посуда) Благодаря (смях). Виждаш ли? Дори не ми се наложи да моля за това. Всичко вече е тук. Всичко се появява само. Благодаря.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: И така, сега скучно ли ти е?

АНЕТ: Точно сега, не.

АДАМУС: Сега напласена ли си?

АНЕТ: Да, нервна съм.

АДАМУС: Имам предвид не само защото си тук, с микрофона, а около 18 милиарда хора те гледат.

АНЕТ: Не, не се страхувам. Не.

АДАМУС: В живота си?

АНЕТ: Не.

АДАМУС: Не се страхуваш.

АНЕТ: Не. Не, не се страхувам.

АДАМУС: Хм.

АНЕТ: Не. Всъщност се чувствам свободна, защото мога – да, усещам, че съм се освободила.

АДАМУС: От какво?

АНЕТ: От всички ограничения, в които много дълго се намирах.

АДАМУС: Дори не си близо. Извинявай.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Извинявай.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Бяха ме помолили, особено Линда и малко Калде – да престана да се заяждам с хората.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Но аз не считам това за заяждане. Смятам го за любов (някои се смеят). Смятам го просто за ...

АНЕТ: Да, да, да. Но всичко е наред. Всичко е наред.

АДАМУС: ... най – удивителната любов.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Не, аз ...

АНЕТ: Но аз наистина се чувствам по – свободна, от колкото в последните години. Наистина се чувствам по – свободна, дори ако ти, може би ...

АДАМУС: Не, аз малко се намръщих, защото гледам навътре и – не зная, до колко мога да говоря за лични неща.

АНЕТ: Да, можеш да говориш за лични неща.

АДАМУС: Харесва ми, когато казват така.

АНЕТ: Да, да. Можеш.

ЛИНДА: Ще съжالياваш.

АНЕТ: Не, няма да съжالياвам, защото, да, това е обучение, така че...

АДАМУС: И така, ти се чувстваш по – свободна, от колкото преди, но виж от къде си тръгнала. И у теб има, можеш да го наричаш страх или още някак от големи промени. И аз имам предвид, че ти харесват малките, постепенни промени и после казваш, "О, виж!". "Преминахме от отънък на светло синьо към по - дълбок отънък на синьото", но това е нищо. И у теб има ... там има много страх.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Да и дойде дракона и той се опитва да разклати всичко, затова той ме кара да изпълня тази задача вместо него и казва, "Но от какво се боиш? От какво толкова се боиш?" Може би не от глупости като страх от летене, шофиране и тям подобни, а просто страх от това, което предстои. Ето какво усещам аз. Може би греша. Може би бъркам.

АНЕТ: Да, да. Не зная какво да кажа по този въпрос. Просто се чувствам свободна и щастлива.

АДАМУС: Хубаво.

АНЕТ: И мога да създам нещо различно от това, което създавах по – рано.

АДАМУС: Но ми е жал ...

АНЕТ: И аз усещам, че всичко идва към мен само, без да се опитвам да го търся отвън. Така че, да, аз наистина чувствам това.

АДАМУС: Какво правиш в ежедневието си? Ти от Норвегия ли си?

АНЕТ: Да, от Норвегия съм и имам четири деца.

АДАМУС: От колко време живееш там?

АНЕТ: Да, цял живот. Там съм родена.

АДАМУС: О, наистина ли?

АНЕТ: Да.

АДАМУС: А в кой град живееш?

АНЕТ: Санднес. Наскоро се преместих на място наречено Алгорд, но то е на две – три мили на юг от Ставангер. Да.

АДАМУС: И колко далеч се премести?

АНЕТ: Не, само на миля.

АДАМУС: О, добре (някои се смеят).

АНЕТ: Това е на миля южно, така че ... да. Много големи промени. Имам четири деца и ...

АДАМУС: И така, колко далеч живееш сега от мястото на което си се родила и израснала?

АНЕТ: Не много далеч. На две мили.

АДАМУС: Добре. Това трябваше да докажа. Не, наистина.

АНЕТ: Да. Да, но какво имаш предвид? Какво се опитваш ...

АДАМУС: Това наистина е много лесно да се усети, сякаш казваш, че си относително щастлива и всичко е наред и че не се страхуваш, когато оставаш толкова синя в тази Синя Страна. И после казваш, "О, не. Аз наистина съм щастлива. Всичко е наред." Колко далеч отиде? Тоест, сега ти прояви смелост, за да дойдеш тук. Ти просто скочи в самолета, оказа се тук, за да мога да ти се накарам (някои се смеят). Това е доста смело.

АНЕТ: Да. Но, да, но искам да кажа, че всички имат ограничения. Не мога просто да напусна децата си. Длъжна съм да се грижа за децата си.

АДАМУС: Колко дълго ще продължава това?

АНЕТ: Още минимум пет години, после ще бъдат на 18 години.

АДАМУС: И какво смяташ да правиш после?

АНЕТ: Смятам, да, си живея живота.

АДАМУС: Тоест сега те живеят в мазето ти, на балкона и къде ли не още.

АНЕТ: Да, да, в дома ми. В дома ми.

АДАМУС: И те все още са там.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: И така, важно ли е в Реализацията си и в истинската си свобода да оставиш децата си?

АНЕТ: Какво имаш предвид? Как ...

АДАМУС: Това – ние – е, добре направо ще те попитам. Те задържат ли те?

АНЕТ: Да. Чувствам го.

АДАМУС: Хубаво.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Хубав, честен отговор.

АНЕТ: Да, това е много трудно, защото бях с тях много години и най – големия ми син е много болен, а сега когато дойдох тук, той се разболя още по – тежко. Това беше травма и той просто престана да говори, той не може да говори. Да, децата ми ...

АДАМУС: Това е наистина лично, но как мислиш, какво става?

АНЕТ: Пробуждане.

АДАМУС: При твоя ...

АНЕТ: При него. При него.

АДАМУС: Да, при сина ти.

АНЕТ: И още, той играе своята роля за цялото семейство, сякаш ...

АДАМУС: Какво ще кажеш за това, че той поглъща много от енергиите, поема ги лично вместо вас и някои други членове на семейството?

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Хубаво ли е да поемаш отговорността за децата си? Хубаво ли е?

АНЕТ: О, ти ме питаш, дали за мен е хубаво нещо да нося отговорност за децата си?

АДАМУС: Да. Да. Тоест това отговорно ли е?

АНЕТ: Не. Не. Но ти знаеш, че аз не мога просто да ги оставя.

АДАМУС: О, тогава е нормално да имат дом, в който сина ти боледува.

АНЕТ: Не. Аз му купих – сега той е в болница, там е от четири месеца – затова му купих апартамент. Не мога вече да го държа до себе си, защото това твърде ограничава или потиска.

АДАМУС: Но той не живя там дълго, така ли?

АНЕТ: Да. Да. Така че, сега, когато се чувствам свободна по отношение на него, трябва да се свържем отново, като, как го казваш? Каква беше думата? Разделение, като ...

АДАМУС: Ти знаеш, че това е най – доброто за него, нали?

АНЕТ: Не.

АДАМУС: Ако си позволиш да направиш тази огромна крачка и да станеш осъзната. Ти се съдържаш. Казваш, че това е защото си отговорна, но това е отлагане и той поема върху себе си много от всичко заради цялото семейство, поглъща много енергия, но също така това много разсейва. Ти позволяваш собствената си реализация – можеш да я направиш с него или без него. Работата не е в това, но това е огромна служба. Виж какво ще стане, когато всъщност преодолеш най – големите си страхове и притеснения. Наблюдавай, какво ще промени това за него.

АНЕТ: Да, но как ги виждаш ти? Защото аз сега се чувствам свободна, аз...

АДАМУС: Свободна от какво? В Синята Страна да се скиташ където си пожелаеш в рамките на синьото?

АНЕТ: Чувствам се свободна, да, чувствам се свободна, напълно разбирам, че съм участвала в създаването на Синята Страна, така че сега трябва да бъде тази, която да я унищожи.

АДАМУС: Така е.

АНЕТ: И се освобождавам от ограниченията на страха.

АДАМУС: Всичко това са само думи, а аз искам да видя нещо реално от твоя живот, а не само думи. И не се опитвам ...

АНЕТ: Не, всичко е наред.

АДАМУС: Добре. Добре. Благодаря.

АНЕТ: Да. Харесва ми. Ценя това. И така ...

АДАМУС: Искам наистина да го усетиш, дълбоко, тук или по – късно, когато си тръгнеш. Различавам много специфичната енергия на страха. Много е лесно за човека да я пренебрегне и да каже, "Не се страхувам. Виж ме. Живота ми е прекрасен." Но ти имаш болен син. Поела си на плещите си огромна отговорност. Никога в живота си не си правила това, което всъщност си искала – това води началото си в далечното минало, можеш да си спомниш периода, в който си била на около три години и си искала да направиш нещо и го таеше в себе си, да 12 години – но така и не го направи.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: А после ти оставаше в безопасната си зона, което е разбираемо, но нещо вътре в теб казва, "Не мога да оставам повече тук. Просто не мога да оставам в тази зона на безопасност." Но ти казваш, че си свободна и че всичко в живота ти е отлично. Това не е така.

АНЕТ: Не, не всичко е наред.

АДАМУС: Добре.

АНЕТ: Но аз наистина се чувствам свободна, тъй като – аз съм отговорна за промените в живота си и сега мога да създавам своя живот. Разбира се, съвсем не всичко е отлично.

АДАМУС: Разбирам.

АНЕТ: Не, но аз избирам да се чувствам щастлива с това.

АДАМУС: Колко деца имаш?

АНЕТ: Четири.

АДАМУС: И на колко години са?

АНЕТ: 14 и близнаци на 13 години.

АДАМУС: Как са нещата при тях?

АНЕТ: След местенето не много добре, те виждат, че големият им брат боледува. Те не разбират, "Как може просто да престане да говори?".

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Да и много се ядосват.

АДАМУС: Аз искам просто ...

АНЕТ: Да, те се ядосват и на мен, защото се преместих и ... да.

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Да. Но аз не можех да оставам в тази ситуация – да живея с него и тях на едно място. Това беше ... аз просто – както казваш – се задушавах.

АДАМУС: Да, да.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Да. И, знаеш ли, задушаването ...

АНЕТ: Трябваше някак кардинално да променя това, защото не можеше да се продължава повече така.

АДАМУС: Понякога става така, че свикваш със задушаването, защото това обикновено става бавно, с течение на времето. Задушаване от страстта, от живота, от всичко – настъпва много бавно и ти си мислиш, "Не, аз все още дишам", но вече не много добре. Ти дойде тук заради това.

АНЕТ: Да, зная.

АДАМУС: За това говоря сега. Вие вървите към Реализацията и своето просветление, всички вие. Вие го правите за себе си. За никого друго. Не можете да го направите заради някого друго, ще ви се отрази зле. Но това оказва огромно влияние върху твоите деца, върху твоето семейство, защото възниква дисбаланс, енергиен дисбаланс. Съществуват твоите желания и потребности, а също и техните потребности като твои деца. Те усещат, защо всъщност си дошла в този живот и този колосален енергиен дисбаланс, който възниква заради това. Сега усещам, какво става в дома ти.

АНЕТ: Да, истина е.

АДАМУС: Не само във физическия ти дом, но в цялото ти семейство. И всички се отнасят много тактично към това. Всички се държат мило, но съществува енергиен дисбаланс. И в крайна сметка това ти се отразява, защото те разбираха, когато те избираха за своя майка, те разбираха важността на всичко в живота ти. Те те обичат повече от всичко и те подкрепят, но сега са разочаровани, защото не си им достатъчна. Ти се затвори и реши, "Не, всичко е наред." Това не е наред. Не се опитвам да кажа, че живота ти е нещастен ...

АНЕТ: Но, ще бъде.

АДАМУС: Кога?

АНЕТ: Да, скоро.

АДАМУС: Не, кога? Скоро.

АНЕТ: Да, да. Усещам, че..

АДАМУС: Не. Не. Няма да бъде.

АНЕТ: Ой.

АДАМУС: Не, не при сегашния темп, затова ти дойде тук – за да промениш това. В съществуващата енергийна структура това ще продължава дълго, дълго, дълго време.

АНЕТ: Разбирам.

АДАМУС: А ти не го искаш.

АНЕТ: Да. Как да се избавя от това?

АДАМУС: Ти вече го направи, като дойде тук.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Ти го направи, изправяйки се тук ...

АНЕТ: Да, да, да, да, да, да. Да. Да.

АДАМУС: ... с мен.

АНЕТ: Да, така че аз последвах страстта си, позволявайки себе си, защото, аз сякаш я отблъсках, страстта си, защото, да – какъв е смисъла?

АДАМУС: Какъв е смисъла?

АНЕТ: Да, но не сега.

АДАМУС: И ти използваш ...

АНЕТ: И вкъщи околните си мислят, че съм луда. По християнските традиции ще проведе Конфирмация, когато сина ми навърши 14 години (В Римокатолическата църква се извършва отделно тайнството Миропомазание или Конфирмация (потвърждение) - помазване с миро на младите католици, навършили определена възраст).

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Тя ще бъде в събота, следващата събота и те казват, "Как може да си толкова безотговорна, да летиш сега?"

АДАМУС: Да. Разбира се.

АНЕТ: Но аз просто усетих, че наистина искам това, така че защо не?

АДАМУС: Свиквай, възниква страст просто да направиш нещо, но ума казва, "Това е глупаво, имам деца вкъщи, да и също така паричния въпрос."

АНЕТ: Не само ума, цялото семейство.

АДАМУС: Да. Всички.

АНЕТ: Да, да. Те наистина ми досаждаха.

АДАМУС: Свиквай. Вече няма нищо безумно. Не. Отначало това е странно и некомфортно да решиш, "Аз просто ще замина за Колорадо за уикенда. Не зная защо."

АНЕТ: Само за три дни.

АДАМУС: Да. "Три дни до тук и обратно. Не зная защо." Тоест всичко това е безумно, безумно. Ако го гледаме от човешка гледна точка – това е свършено безумно! Какво не ти е наред?

АНЕТ: (смее се)

АДАМУС: Но ако разгледаш това, което се случва в действителност – ти следваш зова на сърцето. Ти знаеше, че трябва да бъдеш тук. Ти знаеше, че трябва да получиш тласък и всичко мина не чак толкова лошо, нали?

АНЕТ: Не, не, не, не! Не. Хареса ми ...

АДАМУС: Получаваш тласък (смях).

АНЕТ: Да, но, аз ... да! Да!

АДАМУС: Линда, подай и моля купа с плодове (силен смях). Не, аз винаги оставам поразен, защото това не се случва за първи път – някой става и казва, "О, в живота ми всичко е наред. Всичко е просто зашеметяващо." Аз гледам енергията и си мисля, "Това е железопътна катастрофа! Как е възможно ..." Но това е хубава катастрофа. То е като, "Да, но сблъсъкът ще е отличен."

ЛИНДА: Благодаря! Благодаря. Да.

АДАМУС: Най – голямата ... Ето защо всъщност дойде тук – за яснота. Дракона каза, "Довлечи си задника в Колорадо" - за да можеш да придобиеш яснота. Без отлагане. Ти позволяваш своята Реализация. И това не значи, че трябва да се местиш или да правиш нещо друго, но ти го позволяваш, защото се колебаеше като ненормална и се оправдаваше. Добре умееш да заглаждаш ситуацията.

АНЕТ: Да, да, да.

АДАМУС: Когато позволяваш своята Реализация, виж какво ще стане – на първо място с твоите деца и особено със сина ти, който сега *много добре* усеща това. Какво ще стане. Той знае, че става нещо. Виж го по – късно – скоро той отново ще заговори.

АНЕТ: Но аз се страхувах да оставям моите...

АДАМУС: О, не. Не е страшно.

АНЕТ: Да, но по – рано ме беше страх да оставям децата си.

АДАМУС: В известен смисъл ти точно това направи. Ти вече го направи. Изоставяйки себе си и това, защо си дошла тук ...

АНЕТ: Да, да, да. В този смисъл.

АДАМУС: ... в този живот, ти сякаш си изоставила децата си, затова и те реагират. Затова и те боледуват и затова възникват много емоционални проблеми, които после се изливат върху теб във вид на вина. Но, не, както ти каза в началото, ти не си напласена. Всичко е наред, нали?

АНЕТ: Да, но по - рано не беше така. Чувствам това само сега.

АДАМУС: Чувстваш това сега.

АНЕТ: Да, да.

АДАМУС: Добре. Тоест, това не е просто отделна надежда отправена в бъдещето, "Може би нещата ще се подобрят." Това е чудесен начин по който хората се самозалъгват.

АНЕТ: Да. Не, аз наистина усещам в сърцето си, че сега всичко ще се получи.

АДАМУС: Така че най – важното от всичко, което ти казах, е?

АНЕТ: Сега ли?

АДАМУС: Аха.

АНЕТ: Че ... ъм (мълчи) ... да.

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Нека заедно да вдишаме дълбоко, ти и аз.

Позволи си да бъдеш. Позволи – както казвате вие – Реализацията, позволи себе си, тъй като не го правеше, понеже си мислеше, че трябва да се погрижиш за всички наоколо.

АНЕТ: Да, да.

АДАМУС: Колко? Още пет години грижи, които ще прераснат в 50, "О, ще почакам." Не трябва. А твоите деца – те много те обичат и поемат върху себе си много дисбаланси, защото знаят защо си тук, но ти не го правиш.

АНЕТ: Разбирам.

АДАМУС: Ти не го правиш. Затова най – важното, което ти казвам, е – престани да отлагаш и да се разсейваш. Това е най – доброто за твоите деца. Не го прави заради децата, но за тях това е най – доброто. Това не значи, че трябва да ги изоставиш. Ти можеш да им станеш по – близка от когато и да било. Това не значи, че околните ще те отхвърлят. Всъщност те няма да забележат това в което наистина си се превърнала, в най – добрия случай ще им бъде безразлично, затова те ще останат в Синята Страна, а ти ще се озовеш в Страната на Дъгите. Разбираш ли?

АНЕТ: Да. Благодаря.

АДАМУС: Добре. Какво е най – важното от всичко, което ти казах днес?

АНЕТ: Да Позволя своята Реализация.

АДАМУС: Именно.

АНЕТ: И да си позволя да бъда.

АДАМУС: Без отлагане. Изцяло.

АНЕТ: Без отлагане.

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Да.

АДАМУС: Да.

АНЕТ: Ще има ли някакви подсказки? (смях)

АДАМУС: Подсказка за това, как да го направиш?

АНЕТ: Или не как да го направя, а просто...

АДАМУС: Да. Да, една много важна. Престани да се страхуваш. Престани да се страхуваш. Въпреки че нещо в теб казва, че не се страхуваш, но това е така.

АНЕТ: От какво се страхувам?

АДАМУС: От това, което предстои. Същото от което се страхува всеки тук, в тази зала, същото от което се страхуват всички, които гледат онлайн - "Какво предстои? Какво ще направя?". И аз започнах този Шоуд, казвайки, че единадесет души наскоро преминаха от другата страна, което не ви помогна особено (Адамус се смее).

АНЕТ: Така е.

АДАМУС: Не е много добра мотивация! Но не става дума за това сега. И този страх съществува, "Може би ще достигна момента на Реализацията и просто ще си тръгна?".

АНЕТ: Хм.

АДАМУС: И това е много привлекателно, защото ще се огледате назад – сякаш се надвесвате над сцената на собствения си живот – и си мислите, "Боже! Искам ли да се връщам към хората, които не ме разбират, към децата, които имат проблеми, към всичко останало в живота, искам ли да се връщам към това?".

АНЕТ: И така, проблемите с децата...

АДАМУС: Ти твърде много мислиш. Ти мнооого мислиш.

АНЕТ: Да, зная. Да, зная.

АДАМУС: Да, твърде много.

АНЕТ: Искам да кажа, че децата...

АДАМУС: Вдишай дълбоко (заедно вдишват дълбоко). Ахх! Мъдростта не е сила.

АНЕТ: М?

АДАМУС: Мъдрост.

АНЕТ: Да мъдрост, а не сила. Да.

АДАМУС: Мъдрост, а не сила. Престани да си пробиваш път със сила. Ти всъщност си много силна, но сега бъди мъдра. Става ли? А аз ще отговоря на твоя въпрос, когато преминем към следващата част.

АНЕТ: Добре.

АДАМУС: Добре.

АДАМУС: Няма защо. Ти си мислиш, "Какво трябва да направя?".

АНЕТ: Добре.

АДАМУС: Благодаря.

АНЕТ: Да. Благодаря.

АДАМУС: И благодаря, че дойде. Това изискваше голяма смелост.

АНЕТ: Да. Може ли да те прегърна?

АДАМУС: Много пъти (публиката възкликва, "Ооо", аплодисменти, Адамус я прегръща).

АНЕТ: Благодаря, много ценя това. Огромни благодарности.

АДАМУС: Ах. Мм. Добре, нека да вдишаме дълбоко. Мисля че приключихме с въпросите.

О! Това, което направи за всички останали, е просто прекрасно (публиката аплодира). Много от това няма да запомниш. Не, не, няма да го запомниш, затова после прослушай още веднъж или изгледай видеото. Но това беше много смело. Това не е нормалното ти поведение – да решиш, "Просто ще седна в самолета, не зная защо и ще отлетя до Колорадо, не зная защо и се надявам да стане нещо." Този път ти последва зова на сърцето, а не започна да мислиш, че не си последвала гласа на отговорността и с това направи добро на много хора.

АНЕТ: Благодаря.

АДАМУС: Аз ти благодаря. Нека заедно да вдишаме дълбоко. Ах!

Едно от моите любими занимания – е да говоря с хората (Адамус се смее) и особено на нашите срещи, семинари и дори тук днес, а тези които си мислят, "Не, всичко е наред. Всичко е наред и живота е прекрасен", ще им кажа ... (той прави гримаса) защото аз виждам всичко (лек смях). И, да, към новите, които гледат онлайн, ще навестявам и вас (силен смях). Разберете, не с цел да ви поставя в неловко положение. А с цел да ви кажа, "Нека бъдем честни." Така че, позволете ми днес да бъда вашия дракон и да ви донеса яснота, че не винаги е весело. Често може да ви скъса нервите, но ...

АНЕТ: Аз не усетих такова нещо. Беше хубаво.

АДАМУС: Беше хубаво.

АНЕТ: Да, защото това ...

АДАМУС: Искаш ли да го повториш? (Адамус се смее)

АНЕТ: Да, моля (смях). Аз съм изцяло отворена.

АДАМУС: Да, така е.

АНЕТ: Аз съм изцяло отворена за получаването и позволяването на себе си, защото, знаеш ли, имах нужда от това. Затова съм ти благодарна, че ми отдели време в този Шоуд.

АДАМУС: О, това беше важно за всички.

Нека вдишаме дълбоко.

Задахох въпроса, "Какво бихте правили, ако не трябваше да правите нищо?" – това е подобно на това, което постоянно повтарям – престани да работиш над своята Реализация, скъпи човеко. Това не е твоя задача. Ти дори не си този, който я иска. Ти просто искаше да продължиш да живееш, да получаваш опит след опит, като двигател на вечния опит (един човек се засмя). Мислех, че това е смешно. Само един се засмя (още няколко се засмяха). Знаете, като вечен двигател, на вас просто ви харесва да вървите напред и да преживявате опит след опит – и така, после бихте преживели опита за това какво е да си духовен, а после още един живот в духовността. Но в този живот нещо се промени. Този живот стана живота на Реализацията. Точка. Ето така. Ето така.

И сега ви питам, "Какво бихте правили, ако не трябваше да правите нищо?". Просто ще се мотаете със Сарт на плажа и ще безделничите? Ще пътешествате? Ще се заемете с технологиите? Сигурен съм, че всичко това заедно, но какво ще кажете за още нещо ...

Вашата масия

Помните ли преди няколко Шоуда, казах че при нас в Клуба на Възнесените Майстори възникна спор за избора между свобода и страст или Мисията, нещо да се прави и аз бих казал че 80% от Шамбра избраха "свободата" или "свободата и" - и едното и другото. Много и много малко се спряха на страстта. И аз си помислих, че това е голяма шега, защото страстта - е точно това, което сега така не ви достига. Много от вас просто скучаят. Но в тази скука, вие също така ужасно се страхувате да преминете на следващото ниво. Чакате нещо - че от небето ще ви падне на главата метеорит и ще ви даде Реализацията. И сега ви е безумно скучно. Боже и на мен би ми било скучно.

И аз исках да почакам до този Шоуд, за да кажа че всъщност най - важното сега - е вашата масия. Свобода? Не, не чак толкова. Макар че какво е това свободата? Вие няма да бъдете свободни, докато изцяло не се преориентирате относно енергията. Докато у вас не възникнат нови взаимоотношения с енергията, вие няма да бъдете свободни. Това е хубава, висока цел и чудесна модерна дума за Шамбра, "Свобода, свобода, свобода" - но сега тя не е толкова много. Не е толкова много.

Първо, вие не бихте знаели какво да правите с нея ако я притежавахте. Извинете ако ви обиждам, но вие просто не бихте знаели какво да правите с нея. Сега пълната свобода би предизвикала претоварване в системата. Вие си мислите, "Свобода ... искам да имам възможност да седна в самолета и да отида в Колорадо за уикенда." Свободата - това е свободата да нямаш физическо тяло, което те задържа, да нямаш всички стари аспекти, да нямаш стария боклук, да нямаш всичко това, дори да не се притесняваш за парите. Ето какво е истинска свобода и в крайна сметка именно към нея вървим. Но дотогава главното - е вашата масия.

Ще я преместя (масата), за да не ми пречи - искам да ходя напред - назад, а Калдре иска да яде, но аз искам да ходи.

Сега главното - е масията. Какво да правите ако не трябва да правите нищо? Първо, човеко, махни се от пътя си, позволи на това да се случи. И, човеко, в същото време е време наистина да усетиш масията, страстта – да, своего рода мисия. Това не означава, че всичко се намира под контрол или върви по някакъв сценарий, просто има страст и ние споменахме за нея на миналия Шоуд.

Говорихме за лентоглавите, както аз наричах Атлантите, които започнаха да работят с кристалите, с енергията с цел стандартизация на човешкото тяло и мозък, заради което в последствие се оказахте в Синята Страна, в капана на разума - също и на тялото, но най - вече на разума - това промени това което по - късно беше наречено ДНК и направи ограниченията някак приемливи. Тази работа със силните кристали създаде ... о, говорихме за това на скорошния семинар "Ahmio Retreat" на острова. Ние погледнахме много, много дълбоко. Там имаше 22 - ма Шамбра, които бяха дълбоко докоснати от това и между другото свършената от нас работа беше подготовка за днешния ден.

Това, което се правеше тогава, се правеше не от коварство или зло. Правеше се с добри намерения, но предизвика негативни последици. От друга страна, не бива да ги наричаме негативни последици; това просто беше голям опит, който обаче доведе до колосални ограничения - ограничения на тялото и разума - до *колосални ограничения*.

И на нашата предишна среща аз казах, "Вие бяхте лентоглавите." Когато си слагахте тези обръчи на главата, те създаваха шум, много осезателен. И обръчите изглеждаха не така (говори за диадемите на Тед и Хари). Тези приличат на диадема за парти или нещо като гнездо на главата ви (някои се смеят). Не съм сигурен кое от двете, но вероятно гнездо за птици. А тези обръчи се правеха от кристали и метал и се настройваха по такъв начин, че когато човек го сложи и после влезе в една от онези камери за ... знаете ли това е нещо като това, което виждам често и много ме интригува - как ги наричат сега - козметични операции, които хората си правят на телата и които нямат особено значение. Тогава носеха тези обръчи, защото искаха да приличат на околните. Това беше необходимост. Беше модно да си слагаш обръч на главата. И в крайна сметка това заключи всички в ума, в разума. И ума се оказа толкова силно програмиран, че ви задържаеше вътре в ума, не ви пускаше отвъд пределите му. А после нещо вътре във вас се пробуди и каза, "Трябва да се освободя от ума", вие използвате ума за да се избавите от ума, а така нищо няма да стане.

Когато се слагаха тези обръчи, възникваше шум. И, не, аз никога не съм го правил. Никога не съм го правил, защото бях малко момче роб. Не, бях (лек смях). Публиката сдържа смехът си. Не, не. Аз бях недостоен за обръч. Не, те се използваша само от елита - вие. Използваше ги само елита. Аз бях малък роб, затова няхах обръч и може би това е добре, иначе аз сигурно щях да седя в залата, а не тук в голямото кресло (силен смях).

Знаете ли, искам да ви разкажа кратка история.

ЛИНДА: Не!

АДАМУС: Не, не. Тя е много хубава. И ето, гледам всичко това, бягам вътре и ви нося поднос с плодове и вода - знаете как е в спа, как ви обслужват, слагат ви тези обръчи и правят масаж. Слагат ви в капсулата. Гледам всичко това и си мисля, "Аз съм недостоен. Аз съм само малък роб. Аз съм недостоен за всичко това." И в този момент изведнъж разбирам всичко и осъзнавам, "Някой ден те ще ме помоят да изкарам тези лайна от мозъците им." (смях)
Не, наистина. Точно така си помислих. Тогава ние не използвахме думата "лайна", но имаше

еквивалент. "Един ден те ще ме повикат за да извлекат този боклук от главите си, няма това не е забавна карма?" (Адамус се смее). Аз се смея. Мислех си, че това е било ... и ето ме тук.

Когато ви слагаха в капсулите, възникваше шум и дори не ми се иска да започвам тази тема защото, можете да започнете да го чувате за известно време. Не, нищо няма да включвам, вие просто можете да го усетите. Приличаше на почукване. Ето така, "Бум!Бум!Бум!". Така, но много, много силно, много силно, когато се окажете в капсулата. Ако няхахте обръч, нямаше да възникне почти никакъв шум. Но ако той беше върху вас, това беше звукът, "Бум!", "Бум!", като удари. Това бяха енергийни импулси насочени към ума, толкова дълбоко, че крайният резултат беше, че всички следващи поколения, всички деца родени след това и техните деца в крайна сметка и всички хора придобиха такова еднообразие, започнаха да живеят в тези ограничения, в Синята Страна, в началото те се опитваха в някои периодите се опитваха да излязат отвъд пределите на ума. Това само ги окопава още по - дълбоко. Трябваше да има нещо, нещо да се случи отвъд пределите на ума, нещо да стане и да разшири тази структура.

И вие сте едни от първите, които ще преминат през това. Знаете ли, ние винаги - не знам дали сте мислили за това, но другите са мислили - защо точно тази група? Какво ни свързва? Тя е интернационална. Тоест тук присъстват не една и две страни. Какво ни обединява? Чували сте историята за това, че сте били заедно по времето на Иешуа. Но знаете ли, едно нещо не би било достатъчно за да свърже всички нас за толкова дълго. Общото за всички беше, че по времето на Атлантида всички вие взехте участие в създаването, използването и прилагането на тази технология.

Това не означава, че вие трябва да чувствате вина или нещо подобно. Това не е карма, така че не го възприемайте така. Това всъщност не беше лошо, защото в тези времена съзнанието беше такова. В онези времена всички мислеха, " Хайде да се обединим. Хайде всеки миг да пеем Кумбая. Ние всички сме едно. Нека изглеждаме еднакво, да се държим еднакво и да мислим еднакво." Ето защо съм против, категорично съм против всички движения за "завръщането към единство." Това е голям Атлантски боклук и аз не мога да го търпя, защото вие сте суверенни същества, които не се подчиняват на никого и на нищо.

И ето ни тук - сега сме заедно, навлизаме в режим на пробив, излизане от Синята Страна и част от случващата се динамика е това, че много Шамбра казват, "Всичко е наред. Всичко е отлично, а някой ден в бъдещето ще бъде още по - добре." Но това е илюзия. Може би това малко просветлява вашите дни. Но знаете ли, без сянка на съмнение - без никакво съмнение - в това има още нещо. Нещо се случва. Вие без сянка на съмнение знаете, че дойде време всичко това да се отвори и това е вашата масия. Това е вашата масия. Вие може да кажете, че това е стара Атлантска история, кристалите и комформизма и всичко останало. Това е старата Атлантска история.

Неотдавна - Калдре каза, че аз скачвам от тема на тема - неотдавна аз разказвах за кристалните пещери. Помните ли? Кристалните пещери. Струва ми се, че правихме мераб или нещо подобно. Бях разочарован и бих искал, да пуснете материала безплатно, все ми е едно. Деветдесет процента от Шамбра, които тръгнаха натам търсеха съкровища. Те потеглиха там за богатство, а знаете ли какво имаше в тези кристални пещери? Това беше напомняне за страстта, да нулирате това, което беше направено в онези времена. Ето така. В кристалните пещери, които между другото са свършено реални, имаше страст. Много отидоха там в търсене на злато и сребро, "Как стана така, че след посещението си там не забогатях?" Те пропуснаха същината. Те се разсеяха. Там беше напомнянето за вашата масия в този живот. Вашата масия както аз я наричам.

*За повече информация последвайте линка DreamWalk в Кристалните пещери
<https://store.crimsoncircle.com/dreamwalk-to-the-crystal-caves.html>

Свобода. Сега тя не е толкова важна, защото сърцето ви, вътре във вашата същност има нещо по-важно, поради което сте тук. Аз започнах с въпроса, "Какво бихте правили ако не трябваше да правите нищо?" Иначе казано, човеко махни се от пътя. Позволете му да се случи. Но аз ще поправам това е ще кажа, че сега дойде времето да освободите своята масия. Вашата мисия тук, на тази планета, в това време, е да разбийете този кристален обръч, да се избавите от Синята Страна. Това е вашата страст. Това е вашата голяма причина да ставате сутрин. Когато позволите своята масия, ще видите как енергията наоколо се променя.

Страхувате се от тази масия. Може би си мислите за нея, но ви е по-лесно да кажете, "Не, нека бъде свободата." Но ние няма да стигнем до нея ако не разгледаме основната причина поради която дойдохте на тази планета, в този живот във Времето на Машините. Няма да имате свобода докато не решим тази задача. Реализацията, да но аз говоря за това, да останете на тази планета в човешка форма. И миналата нощ казах на тези единадесет, "Вие не позволихте своята масия - своята масия, своята страст - да се прояви." Ние дълго, дълго говорихме, "О, не, не. Не, наистина. Аз позволявах своята страст." Не ми говорете глупости. Аз съм Адамус Сен Жермен. Мога да виждам директно през вас. Не казвайте, че не се страхувате когато виждам, че се страхувате. Не казвайте, че всичко е наред, когато не виждам нищо друго освен размирици.

И сега какво - свобода? Тя ще дойде. Не се притеснявайте за нея. Но сега дойде време да се върнете към своята масия, защо дойдохте тук на тази планета, защо преживявате невероятни трудности в живота си, защо понякога изглежда, че сте претоварени от проблеми с които не можете да се справите, защо когато искахте да излезете на свобода, вие просто се закопавахте по-дълбоко. Всичко това беше част от спомена, "Ето какво направихме и сега има група, която ще се измъкне от това."

След малко ще направим мераб, но искам, наистина да усетите това. Спомнете си всичко за което говорихме и за което говореше Тобиас последните - колко? - 20 или дори повече години и всичко ще се сведе просто до заключението: дойдохте тук за да разрушите старата структура, на първо място за себе си, а после и за другите. Готови ли сте за това? Не, страхувате се от това и аз бих се страхувал, защото това променя всичко.

Готова ли е за това планетата? Сега това не е чак толкова важно. Не е чак толкова важно. Но в крайна сметка ако разрушите тази стара програма, създадена от обръчите, възниква потенциал за другите, подобни на тези новите, които сега продължават да гледат, възниква потенциал и за тях да го направят.

Какво предстои

През следващите два месеца или 45 дни, в живота ви ще възникне опит за който молихте - както ти (Анет) дойде тук, ти помоли за това. Всички вие ще преживеете определен опит, не такъв нещо ще стане в живота ви; да кажем така, драконът ще ми помогне за улесняването му, той не е призван от вас за да навреди на някого, но той ще предизвика нещо отвътре, ще прояви някои страхове, някои опасения.

Единствената му цел е това вие да излезете отвъд пределите на ума и с този процес може да ви се струва че се побърквате, сякаш падате свободно и не знаете дали ще се ударите в земята или ще се ударите, или ще се научите да летите. Ще имате много странен опит. Не го правя аз. Не го

прави дракона. Вие можете сами да го създавате в живота си. Днешният ни разговор беше много важен за да се подготвите за всичко, което предстои в живота ви.

Знаете какво е това, често усещате сякаш губите усещане за реалността, всичко губи смисъл, дори може да усетите това във физическото си тяло, което много от вас правят. Знаете какво е често да усещате, че просто губите контрол над всичко, но тъй като сте много силни, вие просто се вкопчвате още по - силно. Този път - не трябва. Някои от вас много ще се страхуват, но не се дръжте. Не се опитвайте да се върнете в кутийката. Не използвайте сини афирмации. Иначе казано не се опитвайте да се върнете обратно в 3D, обратно в ума си. Опитата който ще дойде - това е което, да го кажем така, Майстора майсторски е планирал за вас мъдро е планирал за да ви помогне да се избавите, да се избавите от ума.

Умът - много порочно нещо и вие знаете, че помогнахте за неговото програмиране. И ума е много ограничен. Той ще ви казва, че всичко е наред, когато вътрешно знаете, че не е. И той ще ви накара да отложите всичко за утре ако може.

И така, това което ще стане в живота ви през следващите бих казал 45 дни може би 60 дни, ще бъде за всички вас свършено нов опит. И не ми казвайте, никой от вас и дори не смейте да поствате в социалните мрежи, че сте преживели това миналата седмица или преди месец, защото това е абсолютно макио. Така вие просто се опитвате да получите всеобщото внимание, когато работата изобщо не е във вниманието. Никой от вас, *никой от вас* все още не е преминал през това и аз помогнах да се уверя, че това все още не се е случило.

Помните ли какво казах по - рано: мъдростта засенчва силата. Помнете това, когато този опит се случи в живота ви. Това не е някаква външна сила, въпреки че може да изглежда такава. Това ще се случи не за да ви навреди или да ви травмира, въпреки че човекът ще си мисли точно така. Това ще се случи за да ви помогне да се избавите - да излезете от този стар ум, който някога ви помогнаха да програмирате.

Нека вдишаме дълбоко, да включим малко музика и да направим мераб за да интегрираме всичко.

(музиката започва да свири)

Завръщане в Кристалните Пещери – мераб

Съществува огромна масия, вашата масия - нека я наречем така, това е вашата мисия в този живот - и тя е свързана с вашата Реализация. Тя е свързана с вашия последен живот на тази планета. Тя е свързана с Времето на Машините, ако можехте да видите колко свършено и прекрасно е всичко.

Съществува най - силната страст да поправите това, което беше направено много, много отдавна, да се освободите от ума и да позволите своята Реализация, тъй като знаете, че не можете да останете в ума. Бидейки осъзнати вие не можете да бъдете ограничени от ума. Така нищо няма да се получи.

Вие не можете както допреди да си взаимодействате с енергията. Така просто нищо няма да се получи.

Тези единадесет, които неотдавна дойдоха при мен, помолиха, "Кажете им, да проявят своята масия, за да не се страхуват повече, за да не се разсейват", а аз бих добавил - да не се разсейват, например, със свободата.

Свободата ще бъде илюзорна дотогава докато не направите това за което всъщност сте дошли тук. Не казвам, че сте в капан. Казвам, че масията ще дойде преди свободата. О, тя в крайна сметка ще донесе свобода.

За мен свободата и алхимията - са огромно разсейване. Преди стотици години ние използвахме алхимията, за да премахнем от пътя си духовните вампири. Ние им казахме, "Гледайте! Ето тук! Ето! Можете да превърнете камъка в злато. Просто стойте до огъня, поддържайте го, пускайте камъни вътре и гледайте как те ще се превърнат злато." Разбира се не става така, но това беше голямо разсейване за търсачите на съкровища, за да ги премахнем от пътя си.

Сега дойде време да позволим на тази масия да се прояви. И сега е времето за всички и за всеки от нас - нека се върнем в кристалните пещери, но сега като зрели същества, мъдри същества, а не същества, които се опитват да направят алхимичен трик в търсене на богатство.

Много бях разочарован, длъжен съм да го кажа, от това колко от вас отидоха в кристалните пещери с желание да намерят някакво съкровище. Не всички, но някои. Твърде много.

Нека сега се върнем там и да видим какво всъщност ви очаква там.

Нека вдишаме дълбоко и се отправим там като група, всички ние, всички ние.

Нека се обединим заедно и да усетим връзката, обединяваща всички вас лентоглави, Атланти.

В онези времена, може би бихте нарекли това "наука за благо на човечеството." Това беше малко безразсъдно, малко безразсъдно, дяволски опит, нали? Дяволски опит.

Нека се върнем там сега всички заедно с тази обща връзка, която обединява всички.

Днес искам да ви отведа в една конкретна кристална пещера.

Забелязах че у много Шамбра, пещерите предизвикват странно възхищение. След падането на Атлантида вие дълго време живяхте под земята и наистина в пещерите има някаква красота и спокойствие. Но още една от техните особености е - че те са много ограничени. Те са много тесни. Нима не е уместно, че след Атлантида, след работата по ограничението на тялото и ума, много, много, много животи ви се наложи да живеете в пещери? Всъщност това помогна да заземите тази работа по еднообразието, която тогава беше извършена.

Нека влезем сега в пещерите. И аз ви моля да си позволите, да си представите, да си позволите да помечтаете, да позволите - без да се съдържате, без да се съмнявате повече, не мислете за това, което ще си помислят околните.

Престанете да се съдържате. Не бива да правите повече така и у вас ще се случи този опит следващите 45- 60 дни. Ще се сблъскате с него лице в лице. Но не се съдържайте.

У вас има знание, дълбоко знание, но то е закрито, скрито. Стига. Не бива повече да правите така. Престанете да се съдържате. Все ми е едно за колко странни ще ви сметнат околните. Това няма значение.

Нека сега да влезем в Кристалните пещери и да усетим какво има там.

За човека това би било като, "Виж тези великолепни кристали. Държа пари, те струват цяло състояние."

Всъщност това е напомняне - това е напомняне за красотата на планетата. Тя беше засята заедно с кристалите или с Христовата енергия, с чистите кристали не просто камъни, а чисти кристали.

И в тези кристални пещери е напомнянето за ангелските същности, които първоначално засяха тази планета с кристали, с енергия.

Позволете си да го усетите наистина. Не се съдържайте. Не трябва повече да филтрирате своите мисли.

В тези кристални пещери се намира живата енергия.

Тук се намира потенциала за Новата Енергия. Потенциала за вас да използвате енергията по различен начин, както каза някой, те никога няма да разберат какво всъщност има тук, никога няма да разберат тези кристални пещери, докато не бъдат готови да разберат, че енергията на тази планета може да се използва по съвършено различен начин.

И основата на това, основата на истинското разбиране се намира точно тук. Тъй като работата не е в ценността на скъпоценните камъни, които лежат тук.

Тук се намират потенциалите за Новата Енергия, за позволенията на енергията да ви служи като Майстори, като мъдро същество. Ето какво има тук.

(пауза)

И тук разбира се е споменът за Атлантида, за енергията в чисто кристално състояние, която успя да промени ума и тялото за толкова дълго време. Тя създаде хипнотичния ефект.

Виждате ли, кристалите - това е много чиста енергия. Говоря не само за физическите кристали, говоря за същността - Христос, чистота.

Тук има напомняне за Атлантските обръчи, това беше просто хипноза. Това е. Те бяха хипнотизирали много дълбоко ума, а после и тялото. Но тук също така има и начин да се освободим от него.

Тук има път към завръщането, към истинския Христос, истинската чиста енергия, която някой би нарекъл енергията на Христовите семена.

Тук е заземен потенциалът на вашето ново взаимоотношение с енергията, тук той е заземен във физическата реалност.

През следващите няколко месеца в живота ви ще се случи някакъв опит, който ще прояви нещо за вас отвъд пределите на ума, отвъд хипнозата и заради което ще ви бъде много некомфортно, може би дори и плашещо. И вие ще се опитвате да се държите за скъпоценния живот използвайки цялата си сила, воля и решимост.

Целта на този опит във вашия живот е в това да се избавите, да отидете отвъд пределите на ума, да се отървете от всичко синьо, да се отървете от всички стари отлагания и оправдания, да се отървете от страха да бъдете човек и страха на човека да стигне до Реализация.

Когато се случи този опит - той ще бъде различен за всеки от вас - когато той се случи, вдишайте дълбоко и си спомнете, как сте били тук в кристалните пещери. Но не си спомняте, не мислете за това да се върнете тук само в опит да намерите малко съкровища, пари или нещо подобно. Не се завръщайте тук в опит да се подхраните с енергия.

Идвайте тук за яснота и за напомняне.

Вие дойдохте тук за да напомните на себе си за своята масия, защо сте тук, защо избрахте този живот, в какво е същината на вашето пътешествие. И знаете ли, умът отлично умее да пречупва и заравя всичко останало. Но сега дойде време да се върне вашата масия - вашата мисия, вашата страст.

Вие сте тези, които аз наричам лентоглави, тези които положиха началото на технологията с обръчите за глава. И затова вие сте тези, които решихте да се върнете и да бъдете първите, които ще се избавят от нея.

Тук, в кристалните пещери, позволете си да усетите тази страст.

Днес зададох въпрос, "Какво ще правите ако не трябва да правите нищо?". Позволете си отново да усетите тази страст.

Престанете да бягате от нея. Стига сте се крили от нея. Усетете тази страст, спомнете си главната причина поради която се върнахте в този живот, спомнете си най - важното. Всичко останало са глупости за които се вълнувате по цели дни, но не са чак толкова важни. Те изобщо не са важни. Всичко е тук - вашата масия, причината за вашия живот - е тук.

Тези единадесет, с които говорих вчера казаха, "Ако само си бях позволил да си спомня." Те казаха, "Адамус, моля те, моля те, кажи това на Шамбра. Моля те кажи им, че ако решат да останат тук в тяло като осъзнати Майстори, тази страст ще се прояви, ще свършат скучните дни, дни когато не разбират защо да остават, дни в синьо - сива мъгла. Напомни им тази причина, защо са тук."

За ума това може да звучи невероятно, преувеличено, грандиозно. Но аз казвам на ума, "Върви на майната си." (лек смях) Не, наистина, точно така казвам. Върви на ... можете да го кажете както искате. Ъ, току-що изгубихме още няколко от новите (силен смях).

Умът казва, "Млъкни." Няма нищо грандиозно в това. Това не е измислена история, в нея няма нищо освен завръщане най - накрая към истината и яснотата. Това е.

Нима не е забавно как умът умее всичко да омаловажава? Той казва, "О, това не може да е истина."

През следващите 45- 60 дни ще имате преживяване, което ще изглежда толкова невероятно, отвъд непознатото, нереално съновидение, почти ужасяващо - от всичко по малко и целия този опит ще бъде за да ви измъкне от ума. Единственото, което искам да кажа ... (звъни нечий телефон). Нужен е само един (лек смях). Много е лесно да се разсеете, нали. Не трябва.

Нека заедно вдишаме дълбоко, скъпа Шамбра.

Грандиозно? Не. Всъщност не. Прекомерно? Е, всъщност не. Не се сдържайте.

Нека заедно вдишаме дълбоко и още веднъж да усетим красотата на тези кристални пещери.

Тук се намират всички потенциали за новото ви взаимодействие с енергията. На тази планета кристалите и енергията - са своего рода синоними, те са едно и също.

Тук е напомнянето за вашата страст в този живот. Ето къде ще дойдете когато това се случи, каквото и да е то.

Но това, което исках да кажа по - рано е, че аз работих с всички вас и единствено за което не трябва да се вълнувате е това, че ще бъде нещо подобно на "удар и изпълване" или "убийство и изпълване" както обичам да казвам (Адамус се смее). Просто (смее се) ... няма да има такъв опит. Този опит няма да бъде такъв. Не, този опит ще бъде както бихте казали повече психологически, а не физически.

Нека заедно вдишаме дълбоко. Какъв ден беше само!

Хм. Ще ми е интересно да видя какво ще стане по - натам.

Но засега, просто помнете, че въпреки цялото безумие вътре във вас, без да споменавам за света около вас, въпреки цялото безумие нека вдишаме дълбоко и да си спомним че ...

АДАМУС И ПУБЛИКАТА: ... всичко е наред в цялото творение.

АДАМУС: С това Аз Съм Адамус Сен Жермен. Благодаря.

